

УСМИХНАТИ ВЪЛНИ

Усмихнати вълни край цвѣтни брѣгове —
съ протежносладъкъ звѣнь настѣпя златний день
— изъ тайни далнини гласъ нѣженъ ме зове...
— Що значи тоя сънь, тѣй страннозамѣленъ?

Не си ли ти това, море на мойтѣ дни,
утихнало въ нощта следъ бурний свой кипежъ,
и съ пламенни слова къмъ свѣтли бжднини,
възлюбена мечта, не ти ли ме зовешъ?

Нима ще бликне пакъ въ гърди предишна мощъ,
ще вдигнатъ ли чела цвѣтя на пролѣтѣта,
отхранени всрѣдъ мракъ, повехнали всрѣдъ нощъ,
подъ леднитѣ крила на скръбъ и самота?

Да вѣрвамъ ли? . . . Вълни край цвѣтни брѣгове,
съ протежносладъкъ звѣнь настѣпя златний день...
Изъ тайни далнини гласъ нѣженъ ме зове...
— Що значи тоя сънь, тѣй страннозамѣленъ?